

Itselnhoa

Moi oon tosiaan 12v tyttö ja aijjon jakaa oman tarinani, ja tosiaan en ole varma onko tämä Itselnhoa vai jotain muuta. Kaikki alkoi tarhasta/päiväkodista, eräänä aamuna odotin normisti parasta ystävääni. Pian säikähdän kun takaani kysyy tuntematon ääni : Haluutko leikkii mun kaa? Olen hetken hiljaa ja sitten vastaan : Toki.

Monta päivää pidin tuon pojan kanssa hauskaa, mutta eräänä päivänä tapahtui jotain ja samana vuonna vieläpä.(Tuohon tapahtumaan liittyy se että olin ihastunut häneen...) Sen jälkeen välttelin hänen katsettaan ja en puhunut hänelle, sen jälkeen en enään hymyillyt kunnolla, vaan hyvin satunnaisesti esim. jos katsoin hänen hymyään. Nyt kun olen 11-12v niin nelos luokat sekotettiin uusiks vitos luokiksi, ja no huomasin heti että olin ihastunut erääseen luokkani poikaan. Kerroin tästä hänelle viestillä ja hän kysyi kuka olen joten päätin vastata etunimeni. (Sen jälkeen kun olin myöntänyt ihastukseni tuota tarhan poikaa kohtaan joskus 4-5vuotiaana, sen jälkeen en ollut kertonut ihastuksilleni tunteistani ennen tätä luokkani poikaa.)

Ja no muutamia päiviä sitten otettiin kirkkistä, (kirkonrottaa) kahella 'rotalla' niin olin jotenkin 'mystisesti' ihastukseni kanssa 'rottia'. Ja no voitiin hänen kanssaan! :D Mutta ilo vaihtui kiusallisuuteen kun kaverini huutaa : (minun nimi) ja (ihastukseni nimi) on cc ! Ja no cc on cutecouple eli söpöpari. Ja tämän tarhan tapahtumat tulvi mieleen ja aloin haukkua itseäni mielessäni sekä yritin viillellä itseäni mutta no eipä oikeen onnistunut kun pelkään verta. :/ (Ja ehkä hyväkin niin.) Toivon usein että kuolisit, kun tuntuu että lähes kaikki jotka tietää mut nii halveksuu mua. :(

MUTTA NYT LOPUKSI KOROSTAN ETTÄ KUKAAN EI SAA AJATELLA KUTEN MINÄ! Ei siksi että ette saisi ja että minua pitäisi totella vaan! OMAN ITSENNE TÄHDEN! :3